

ב"ה.

ומענין ימי הפורים.

ידוע אשר שמחת¹ פורים גדולה הרבה משמחת יום טוב (דחייבים בהו בשמחה מדאורייתא² ועכ"ז ודאי אין לבסומי כ"כ. וכמ"ש הרמב"ם³ גבי שמחת יו"ט לא ימשך ביין כו') שנעשה בהם ניסים לאבותינו, ובכ"ז שמחת פורים עצומה ויתירה מהשמחה שביו"ט,

והטעם מפני שביו"ט, אף שממשיכים תוספת אור וגילוי מלמעלה מהשתלשלות — ההמשכה היא בסדר ההשתלשלות בשיעור ומדה, משא"כ בפורים שע"י המסנ"פ שהי' בהם אז כל השנה, שהוא בחי' שלמעלה מהטעם ודעת, הגיעו למעלה מעלה מגדר ההשתלשלות ולכן השמחה מגילוי זה הוא למעלה מהדעת, עד דלא ידע.

ביחד עם זה הנה ימי⁴ הפורים הם ימי משתה ושמחה⁵ התגלות אורות בכלים דוקא, לשכון בכלי גם במה שלא יכיל הכלי לסבול האור ע"פ ההשתלשלות,

(1) תורה אור מגלת אסתר [צח, א ואילך] ד"ה חייב אינש לבסומי (השני).
 (2) גם בזמן הזה — רמב"ם הלי יו"ט פ"ו הי"ז יח. חינוך מצוה תפ"ח. שו"ע רבנו שתקכ"ט ס"ו. ועוד. והאריך בזה בשאג"א סי' סה (ודלא כתוד"ה עשה מו"ק יד, ב). ועייג"כ בשדי חמד דברי חכמים סי' פד.

(3) בהלכות יו"ט פ"ו ה"כ. וראה שו"ע רבנו הזקן סו"ס תקכ"ט שהעתיק לשון הרמב"ם, והוסיף בסופו: **אלא כולם יהיו קדושים (בפשטות)** — בכדי לסיים בדבר טוב) והוא ע"פ הירושלמי יבמות (פ"ב הי"ד) ויק"ר (פכ"ד, ו) דהפורש מן העריות (עבירה — שבשו"ע שם) נקרא קדוש.

(4) הוספות לתו"א מג"א [קבא, א] ד"ה ויקח המן פ"ח.

(5) אם יש חיוב לאכול פת בפורים — ראה הדעות בזה במג"א סתרצ"ה סק"ט ובבאה"ט שם. במור וקציעה מחייב בפת וכ"כ בנימוקי או"ח (לבעהמ"ס מנח"א) ומציין לתוס' ברכות לח, א. מב, א. אבל בברכ"י סתרצ"ה כתב דיצא בלא לחם. וכן מוכח דעת רבנו הזקן בשו"ע שלו סקפ"ז ס"ח ובסידורו דאינו חוזר בבהמ"ז אם שכח ועל הנסים. אבל צע"ק ממשי"כ שם סקפ"ח ס"י: ושמחת... ואין... שמחה בלא אכילת לחם כו' עיי"ש. ואכמ"ל.

אם מחוייב לאכול בשר: ברמב"ם הלי מגלה פ"ב הט"ו: כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר כו'. — אבל לא הובאו דבריו בפרוסקים. וכבר העיר ע"ז בנימוקי או"ח שם.

גם מותרים הם בעשיית מלאכה.⁶

היינו שבשעת עשיית מלאכה, בעת המשתה ושמחה — גם אז הוא במס"נ למעלה מן הטעם ודעת לגמרי, בהעדר שום חפץ ורצון בלתי לה' לבדו, וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי גו'.

וכמו שהי' נשמע הלשון מרבנו הזקן בדבקותו⁷ שהי' אומר בזה הלשון:

איך וויל זע גאָר ניסט איך וויל ניט דאײַן גן עדן איך וויל ניט דאײַן עולם הבא כו' איך וויל מער ניט אז דיך אַליין.

מנחם שניאורסאהן

ד' אדר ה'תשי"ב

ברוקלין, ניו.

6 הביאור ע"פ דא"ח ראה תו"א מג"א ד"ה חייב אינש הני"ל. ד"ה ברוך שעשה נסים (קונטרס חנוכה היתשי"א [אוה"ת חנוכה (כרך ה) תתקנז, ב ואילך]).

7 שרש מצות התפלה פ"מ [נעתק ב"היום יום" יח כסלו].